

A T-42/04. sz., Komninou és társai kontra Bizottság ügyben 2006. január 13-án hozott végzés ellen Ermioni Komninou, Grigorios Ntokos, Donatos Pappas, Vasileios Pappas, Aristeidis Pappas, Eleftheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Alexandra Ntokou, Fotios Dimitriou, Zoï Dimitriou, Petros Bolosis, Despina Bolosi, Konstantinos Bolosis és Thomas Bolosis által 2006. március 29-én benyújtott fellebbezés

(C-167/06. P. sz. ügy)

(2006/C 131/64)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Fellebbezők: Ermioni Komninou, Grigorios Ntokos, M. Donatos Pappas, Vasileios Pappas, Aristeidis Pappas, Eleftheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Alexandra Ntokou, Fotios Dimitriou, Zoï Dimitriou, Petros Bolosis, Despina Bolosi, Konstantinos Bolosis és Thomas Bolosis (képviselő: G. Dellis ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők kérik a Bíróságtól, hogy:

- Fogadja el a jelen keresetet;
- Semmisítse meg az Elsőfokú Bíróság T-42/04. sz. ügyben 2006. január 13-án hozott, megtámadott végzését;
- Hozzon határozatot a fellebbezők 2004. február 10-i keresetéről, azt nyilvánítsa elfogadhatónak, és kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát, hogy fizessen a fellebbezők mind-egyikének kétszázézer (200 000) eurót és a Bíróság ítéletének meghozatalától a végeleges kifizetésig terjedő időszakra 8 %-os törvényes késedelmi kamatot;
- Kötelezze az alperest a fellebbezők elsőfokú eljárás során, valamint a fellebbezési eljárás keretében felmerült költségeinek viselésére, és másodlagosan a jelen fellebbezés elutasítása esetén kötelezze az alperest, vagy mindesetre valamennyi felet saját költségei viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A C-167/06. sz. ügyben Pargában (Prévéza megye, Görögország) lakóhellyel rendelkező 15 kérelmező által benyújtott fellebbezés az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-42/04. sz. ügyben 2006. január 13-án hozott végzése ellen irányul. E végzésben az Elsőfokú Bíróság az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. február 10-én indított kártérítési keresetüket mint nyilvánvalóan megalapozatlant utasította el.

Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához február 10-én benyújtott keresetlevelükkel a fellebbezők azon nem vagyoni kár megtérítése iránt kezdeményezték eljárást a Bizottság ellen, amely az 1995. július 7-én benyújtott – az ún. „Varka” dűlőn biológiai szennyvíztisztító telep építésére irányuló projekt keretében a közösségi

környezetvédelmi jog, különösen a 85/337/EGK irányelv 3. és 5. cikke görög hatóságok általi megsértésével kapcsolatos – panaszukat követően a Bizottság által tanúsított magatartás folytán érte őket.

Azzal érveltek, hogy a Bizottság velük szemben tanúsított **átfogó** és **folyamatos** magatartása nyilvánvaló hivatali visszasságot képezett. Különösképpen:

1. kezdetben a Bizottság (i) nem tájékoztatta őket kellő időben panaszuk előmeneteléről, információkat titkolt el előlük és félrevezette őket a panasz előmenetelével kapcsolatban; (ii) a Bizottság a közösségi környezetvédelmi joggal és a Bíróság ítélkezési gyakorlatával nyilvánvalóan ellentétes indokolással utasította el panaszukat; (iii) megsértette a tisztviselői által az ügyük kezelésére irányadó pártatlanság alapvető szabályait;
2. ezt követően, miután a fent hivatkozott tényeket az európai ombudsman határozata megerősítette, nem hozta meg a hivatali visszasság fent hivatkozott eseteinek orvoslásához szükséges alapvető intézkedéseket. Ezen felül a fellebbezőket továbbra is halogató és átláthatatlan módon kezelte: egyrésztől nem ismerte el a velük szemben elkövetett hibáit, másrésztől megtagadta (a kártérítési kérelem benyújtásától mind a mai napig) a panasz érdemi vizsgálatát, valamint a közösségi jog egységes és helyes értelmezésének biztosítását.

A fellebbezők különösen azzal érveltek, hogy – függetlenül attól, hogy hibás volt-e vagy sem a Bizottság álláspontja a 85/337/EGK irányelv rendelkezéseinek alkalmazásáról – a Bizottság e magatartásával nyilvánvalóan megsértette a fellebbezőkkel, mint európai polgárokkal és közigazgatási alanyokkal szemben fennálló alapvető kötelezettségeit, pontosabban megsértette a gondos ügyintézés, a pártatlanság, a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét, miközben ugyancsak ténylegesen semmibe vette az európai polgároknak biztosított petíciós jogot.

Az Elsőfokú Bíróság megtámadott végzésében a kártérítési kérelem megalapozottságának érdemi vizsgálata nélkül alkalmazta az eljárási szabályzat e tekintetben irányadó 111. cikkét, és úgy határozott, hogy: a) a kereset egyáltalán nem bír jogalappal és b) nincs szükség az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás lefolytatására, különösen egyéb előkészítő iratok előterjesztésére és szóbeli szakasz előkészítésére. A keresetet tehát teljes egészében elutasította; egyébiránt pedig nemcsak arra kötelezte a fellebbezőket, hogy viseljék saját költségeiket, hanem a Bizottságét is. A fent hivatkozott végzésről a kérelmezőket a jelen fellebbezési eljárásban képviselő ügyvédet 2006. január 25-én ajánlott levélben értesítették.

Mivel az EK 225. cikk (2) bekezdése és a Bíróság alapokmányának 58. cikke értelmében a fent hivatkozott végzés rendelkezéseit jogilag hibásnak tartják, a fellebbezők elfogadható módon, a megszabott határidőn belül, és az eljáráshoz fűződő nyilvánvaló érdekekkel terjesztik elő az e rendelkezések és az alapokmány 56. cikke által előírtak szerinti fellebbezést. A kérelmezők megkísérik a megtámadott végzésben felmerült jogi hibákat a fellebbezés keretében bizonyítani.

E hibák az alábbiakra vonatkoznak:

- i. arra a tényre, hogy az Elsőfokú Bíróság egészében elmulasztotta megvizsgálni a fellebbezők petíciós jogának mint az európai polgárság megnyilvánulásának megsértésére vonatkozó jogalapjait és érveit,
- ii. arra tényre, hogy az Elsőfokú Bíróság mindenestre elferdítette az európai ombudsman 2002. július 18-i határozatának tartalmát, amely a fellebbezők által a keresetben hivatkozott legrelevánsabb bizonyítékot képezte, vagy legalábbis arra a tényre, hogy az Elsőfokú Bíróság e tényező jogi minősítésében hibát vétett,
- iii. arra a tényre, hogy az Elsőfokú Bíróság helytelenül értelmezte és alkalmazta a gondos ügyintézés, a pártatlanság és a bizalomvédelem elvét, és hogy bizonyos esetekben a bizonyítékok tartalmát megváltoztatta, valamint hogy mindenestre jogi szempontból hibásan minősítette a keresetlélben felsorolt, a fent hivatkozott elvek megsértésével összefüggő tényeket,
- iv. arra a tényre, hogy az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta a kártérítési kérelem vizsgálatát, illetve azt mindenestre helytelenül vizsgálta meg, mivel a Bizottság vitatott magatartását elszigetelt, egymástól elkülönülő tények összességéként, és nem átfogóan ítélte meg, annak ellenére, hogy a hivatkozott közösségi szabályok megsértése és a fellebbezők által elszenvedett sérelem elsősorban a Bizottság nyolc év során tanúsított átfogó magatartásából ered.

Általánosabban a fellebbezők úgy vélik, hogy az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta az azon alapvető szabályból eredő következtetések levonását, amely szerint a Bizottság felelős az eljárások méltányos és jogszerű lefolytatásáért, és hiba esetén állnia kell a hivatali visszasság pénzügyi következményeit. Egyébiránt az igazgatási szervek magatartására irányadó szabályok megsértése nem vagyoni kárt okozhat, amelynek orvoslását és megtérítését követelhetik az európai polgárok.

2006. március 31-én benyújtott kereset – Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság

(C-172/06. sz. ügy)

(2006/C 131/65)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: S. Pardo Quintillán, meghatalmazott)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

- állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság azáltal, hogy az azon gazdasági szereplőknek nyújtott állami támogatások odaítélését, akik Spanyolországban valamely másik tagállamban szabályszerűen gyártott vagy értékesített, vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodást aláíró valamely másik országban gyártott napelemet szeretnének értékesíteni, ahhoz a feltételhez kötötte, hogy az említett elemek olyan megfelelő ségi tanúsítvánnyal kell, hogy rendelkezzenek, amely megfelel a nemzeti rendelkezésekben foglalt követelményeknek, amihez azokat egy kifejezetten az említett államban már elvégzett vizsgálatok elvégzésére kijelölt nemzeti laboratóriumban végzett újbóli vizsgálatoknak kell alávetni, nem teljesítette az EK-szerződés 28. és 30. cikke, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 11. és 13. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.
- kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A valamely másik tagállamból vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodást aláíró másik országból származó napelemek állami támogatásához való hozzájutás feltételeire vonatkozó spanyol jogszabály ellentétes az áruk szabad mozgásának alapelvével, és nem igazolható az EK-szerződés 30. cikkében felsorolt közérdekű indokok, illetve a Bíróság ítélkezési gyakorlata által elismert feltétlenül érvényesítendő követelmények egyikével sem.

Az Elsőfokú Bíróság T-92/02. sz., Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH és Stadtwerke Uelzen GmbH kontra az Európai Közösségek Bizottsága, támogatja: az E.ON Kernkraft GmbH, az RWE Power AG, az EnBW Energie Baden-Württemberg AG és a Hamburgische Electricitäts-Werke AG ügyben 2006. január 26-án hozott ítétele ellen a Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, a Stadtwerke Tübingen GmbH és a Stadtwerke Uelzen GmbH által 2006. április 5-én benyújtott fellebbezés

(C-176/06. sz. ügy)

(2006/C 131/66)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbezők: a Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, a Stadtwerke Tübingen GmbH és a Stadtwerke Uelzen GmbH (képviselők: D. Fouquet és P. Becker ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága, az E.ON Kernkraft GmbH, az RWE Power AG, az EnBW Energie Baden Württemberg AG és a Hamburgische Electricitäts-Werke AG